

Tøkk til ungdómin

— sum nú kemur við positivum uppskotum og tí hefur uppiborið, at allir politiskir flokkar taka undir við honum.

Arbeiði til allar hendur, skúling og tilrættalegging, soleiðis at framleiðslan verður stýrd skilagott.

Hetta sigur Atli Dam, formaður javnaðarflokksins m.a. í hesum prátinum.

Vit spyrja hann fyrst:

— Hvat ætlar javnaðarflokkurin at gera fyrri at bota um korini hjá løntakara, um hann kemur út aftur í Tinganes?

— Fyrst og fremst leggur javnaðarflokkurin dent á, at arbeiði er til allar hendur. Tað er tann størsta vanlukka, sum kann raka eitt samfelag, at tað ikki er arbeiði til allar tær hendur, sum vilja virka.

Tá ið tosað verður um búskap, so gloymir ein oftani henda avgerandi faktorin. Ein tosar um kapital, framleiðslutól, rentur, lánimøguleikar osfr.

Men ein gloymir tann mest týðandi partin, sum er arbeiðsorkan. Hon er tann týðingarmesti parturin í einum og hvørjum búskaparmynstri. H on kann fáa ein búskap á fótur ella koyra hann um

koll.

Javnaðarflokkurin vil tí fyrst og fremst leggja alla orku í at skapa arbeiðspláss og harafturat eitt kappingarført vinnuliv. Tað eru mong viðurskipti, sum skulu takast upp til nýggja viðgerð.

Skúling tørvar

Vit eiga at leggja stóran dent á skúling og tilrættalegging, soleiðis at framleiðslan verður stýrd skilagott. Tað er helst okkara veikasta lið í løtuni. Tað er ikki tað, at vit ikki hava dugað at arbeiða, at vit ikki kunnu gera alt millum himmal og jørð, men tað er tí at tað er ov illa fyriskipað. Vit eru ikki nóg skúlaðir til ta teknisku øld, sum vit liva í nú, og sum vit í upaftur størri mun koma at liva í.

Ti er tað eisini sera týðningarmikið, at tey ungu, sum nú skulu gerast skattgjaldarar, kunnu merkja, at tað tey lata til samfelagshúsrhaldið, fer til skilagøð endamálið.

Ti var tað eisini so positivt, at umboðini fyrri tey ungu góvust við at tosa um serfyrirminur til sín og sini so sum skattligar fyrirminur, tá tey vóru liðug at lesa, men at tey istaðin fór at tosa um samfelagið, um heildina. Hvussu tann meirpeningur, tær 40 mill. kr. sum nógv hefur verið tosað um og sum eg meini eru 25 mill. kr., hvussu hann skilagott kann nýtast til frama fyrri allan ungdom. Bæði tann, sum fær útbúgving og tann, sum fer beinleiðis út í vinnulívið.

Við at brúka pening til arbeiðsskapandi tiltøk. Møguleikar fyrri at seta

búgv, móguleikar at koma skjótari gjøgnum útbúgvingina, dagstovnar og annað tilíkt, sum øll ung kunnu hava fyrirminur av og ikki bert nøkur fá.

inn á hesa rásina, tá haldi eg hann hefur uppiborið, at allir politiskir flokkar taka undir við teirra uppskotum. Í hvussu so er at komið teimum á mæti í nógv størri mun.

Eg sigi ikki, at ein skuldi havt disponerað hvørja krónu aftur til ein ávísan árgang, men tað

neyðareggið, sum kom burtur úr hesaferð frá samgongusíðu, tað var at háða tað dygdararbeiði, sum ungdomurin gjørdi við at sleppa sini egoistisku egináhugamáli.

jan

Takið undir!

Tá ungdomurin er komin

Víst sveik fólkaflokkurin

Hefyri prógvaði Sosialurin, at fólkaflokkurin sveik tey ungu við nýggju figgjarlógin.

Aftanfyrri hetta lá tann veruleiki, at ungdomsfelagsskapirnir høvdu ynskt, at tær meirinntøkur, sum landskassin fer at fáa við samtíðarskattaskipanini frá fyrsta ættarliði, ið skal gjalda fullan skatt fyrsta ár í vinnu, skuldu jústast til gagns fyrri tey ungu.

Hetta merkti í roynd og veru, at ungdomsfelagsskapirnir ynsktu størri játtanir til lestrarstuðul húsalánsgrunn, undirvisingartilfar o.s.fr.

Hesi krav loyptu tíðliga fjáltur á fólkaflokkinn. Hann hefur í seinastuni fært seg fram sum ungdomsins flokkur og hefur sum slíkur sett Føroya yngsta olding niður á

fólkating. Og nú skuldi hesin ungdomsins flokkur fyrstu ferð roynast í verki.

Hvussu gekk so? Tað gekk, sum væntað! Sjálvandi leyp fólkaflokkurin frá teimum lyftum, sum viljamaðurin hevði givið uttan fyrri tinghúsið fira tímar frammanundan.

Fólkaflokkurin sópaði ynskini hjá teimum ungu av borðinum! Og hann stóð opinívið við hesa gerð sína ta fyrstu vikuna aftan á, at figgjarlógin varð samtykt. Ungdomurin hevði fingið sín ríkiliga part varð sligið fast við sjeitummaseymi í Dagblaðnum av fólkafloksins Don Quiote, O.B. og ditto Sancho Pancha, O.J.R.

Men nú er longu vent í holuni. Fríggjadag tann sætta apríl — ikki fyrsta! — bakkar fólkaflokkurin

við fullari ferð. »Sjálvandi skal ungdomurin hava sín pening aftur — væl at merkja um tað nú visir seg, tá hetta kalendarárið er úti, at hann hevði rætt!« Og hetta vil aftur sambært formannin J. Sundstein siga, um tað visir seg, at inntøkurnar hjá landskassanum verða hægri enn mett!

Soleiðis roynist fólkaflokkurin! Eitt í dag og annað í morgin. Kortini veit hann alla tíðina, hvat hann ger. Tað framgongur týðuliga av málagnari hansara.

Í hesum máli hefur hann so gjørt tað, at hann letur tey ungu gjalda einar 35 milliónir ov nógv í skatti komandi ár. Hetta merkir, at tað eru nøkur, sum koma at gjalda tilsvandandi minni. Hesi eru háinntøkubólkar og kapi-

talistarnir í fólkaflokkinum — alt liðið av spekulantum og peningapukurum, sum eru kjarnan í hesum flokki.

Ungdomurin kann biða til nýggjárs, sigur Jógvann Sundstein. Tað kann hann saktans siga, tí tá hefur

val verið og Jógvann hefur onga ábyrgd av nakrari figgjarlóg meira.

— Ungdomurin er bláoygdur, stendur at lesa í sama Dagblaði. Kanska er hann tað og kanska ger tað ikki so nógv, men man hann kortini vera so blá-

oygdur, at hann ikki aftan á øll skarvslop fólkafloksins bert hesar seinastu fjúrtan dagarnar, gjøgnumskoðar fólka-

J.D.

Hini almennu dómsorð Jákups yvir tey ríku

Lydia Arge skripar í Dagblaðnum nr. 17: »Enn er Biblian her í Føroyum ein opin bók. Ein bók, sum verður hávird av mongum føroyingum, nógv meir enn í øðrum londum. Gævi hesar góðu kreftir her í Føroyum mugu fyrirbyrgja, at vit ikki lissa hesa mentan og rætt til at brúka andans tveiggj-

aða svørð, sum Guds orð er.

Men, Lydia, tænarir teirra altvaldandi og altóðandi her á foldum, mikli drottur, ver heilsaður. Tí —

»Tað vita tit, elsaðu brøður mínir! Men hvør menniskja verði snar til at hoyra, sein til at tala, sein til vreiði; tí at vreiði mans virkar ikki rættlæti

fyrri Guði. Leggði tí av allan óreinskap og allar leivdir av illskapi, og takið við spaklyndi móti orðinum, sum er gróðursett í tykkum og sum er fært fyrri at frelsa sálir tykkara.

Jákup bróðir, 1984, trælur kapitalsins, mersogin og útpindur, krevur enn sín rætt

Framhald á síðu 15